

การปฏิบัติการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิภาควิทยา
วิทยาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3

Development of Literacy and Reasoning Abilities by Using the Interdisciplinary
Integration for Grade III Students of Anuban Phibunmangsahan Vipakvittayakorn
School under Ubon Ratchathani Pirmary Educational Service Area Office 3

วินัย อินคำ^{*1} และ ชีรวุฒิ เอกะกุล^{**2}

¹รร.อนุบาลพิบูลมังสาหารวิภาควิทยาการ ต.พิบูล อ.พิบูลมังสาหาร จ.อุบลราชธานี 34110

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

E-mail: winai7796@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการปฏิบัติการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังเรียนกับเกณฑ์ปกติ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิภาควิทยาการ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 ห้องๆ ละ 42 คน รวม 84 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกประจำวันของครู สถิติที่ใช้คือ สถิติพื้นฐาน The Wilcoxon Match Pairs Signed Rank Test และ Mann-Whitney U Test ผลการวิจัยพบว่าได้วงจรปฏิบัติการ 3 วงจร แต่ละวงจรปฏิบัติการประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล วงจรละ 6 แผน รวม 18 แผน นักเรียนร้อยละ 83.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม และนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ การวิจัยปฏิบัติการ

Abstract

The objectives of this action research study were 1) to study the development of literacy and reasoning abilities by using the interdisciplinary integration, 2) to compare the development of literacy and reasoning abilities after using the interdisciplinary integration with the normal criteria, and 3) to compare the development of literacy and reasoning abilities through the learning by using the interdisciplinary integration with the learning by using regular teaching method. The sample group consisted of 84 Grade three students from two classes of Anuban Phibunmangsahan Vipakvittayakorn School under Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 3 in academic year 2013, selected by means of the purposive sampling.

The research instruments included tests, a learning behavior observation form, a student interviewing form, and a teacher's daily record form. The data were analyzed by using content analysis and, Wilcoxon and Mann-Whitney U tests. There were three learning cycles using the interdisciplinary integration with 6 lesson plans in each cycle emphasizing the development of literacy and reasoning abilities. It was

found that of the 42 students in the experimental group, 35 (83.33%) passed the criteria of 75 percent of the full score on the development of literacy and reasoning abilities and that the students in the experimental group had significantly higher, at the level of .05, literacy and reasoning abilities than those in the control group.

Keywords: Action Research, Literacy and Reasoning Abilities, Interdisciplinary Integration Learning

บทนำ

ความสามารถในการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานตามหลักสากลแล้ว คือ ความสามารถด้านการอ่าน ด้านคำนวณ และด้านเหตุผล ซึ่งความสามารถทั้ง 3 นับได้ว่าเป็นทักษะเบื้องต้นของการเรียนรู้ทุกๆ สิ่งหากกล่าวถึงความสำคัญของความสามารถด้านภาษา ถ้าเด็กอ่านหนังสือไม่ได้ย่อมจะไม่สามารถเรียนรู้อะไรต่อไปได้อีก (อุไรวรรณ จิตเป็นธมคิม 2553) สำหรับความสามารถด้านเหตุผล เป็นความสามารถที่สำคัญอีกด้านหนึ่งที่นักการศึกษาไทยมีความมุ่งหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน เนื่องจากเด็กและเยาวชนในสังคมไทยขณะนี้มักอ่อนไหวต่ออิทธิพลทางบวกและลบ ทำให้เด็กขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีค่านิยมทางวัตถุสูง ขาดการพัฒนาทางอารมณ์ การคิดและการตัดสินใจ จึงมีแนวโน้มที่ห่างไกลจากหลักคุณธรรมและจริยธรรม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2550) จากการรายงานผลการทดสอบความสามารถด้านภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 ที่ผ่านมาพบว่าความสามารถด้านภาษาของนักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 53.16 (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ 2557) ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 55.19 และระดับโรงเรียนอนุบาลพิบูลมั่งสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 50.04 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 2557) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละต่ำกว่าระดับประเทศ และระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 สำหรับตัวชี้วัดที่นักเรียนเรียนยังทำไม่ได้และเป็นจุดอ่อนของความสามารถด้านภาษา คือ การสื่อสารความรู้ ความเข้าใจ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ส่วนผลการทดสอบความสามารถด้านเหตุผล พบว่าความสามารถด้านเหตุผลของนักเรียนโรงเรียนในใหญ่พิเศษระดับประเทศมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 47.42 (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ 2557) ระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อุบลราชธานี เขต 3 ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 52.09 และระดับโรงเรียนอนุบาลพิบูลมั่งสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 42.33 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 2557) สำหรับตัวชี้วัดที่นักเรียนยังทำไม่ได้และไม่ดีและเป็นจุดอ่อนของความสามารถด้านเหตุผล คือ ให้ข้อสนับสนุนหรือโต้แย้งเพื่อการตัดสินใจและแก้ปัญหา สามารถสร้างข้อสรุปใหม่ ออกแบบ วางแผน ผลการทดสอบดังกล่าวสรุปได้ว่านักเรียนมีความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 หากไม่ได้รับการพัฒนาความสามารถทั้ง 2 ด้านย่อมทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและการคิดในระดับขั้นที่สูงขึ้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาพบว่าโรงเรียนอนุบาลพิบูลมั่งสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคารเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษจัดการเรียนการสอนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้แบบแยกวิชา จึงทำให้ขาดการบูรณาการและการเชื่อมโยงทักษะและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนของโลกยุคศตวรรษที่ 21 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2556) อีกทั้งครูยังยึดเนื้อหาจากแบบเรียนเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ใช้เวลาสอนค่อนข้างมาก บางกลุ่มสาระการเรียนรู้สอนไม่ครบตัวชี้วัด จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพการคิดของผู้เรียนค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูปฏิบัติการสอน จึงสนใจที่จะหาแนวทางพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งมีลักษณะการนำสาระการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2553) สำหรับประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการมีหลายประการกล่าวคือ ในชีวิตจริงคนเราจะเรียนรู้และมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์ที่หลากหลาย ไม่ใช่กลุ่มสาระการ

เรียนรู้ใตสารหนึ่ง ดังนั้นจึงต้องจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามสภาพจริงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนความรู้ไปใช้ได้จริง อีกทั้งเป็นการขจัดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในต่างศาสตร์ การนำเนื้อหาผสมผสานจึงเป็นการลดความซ้ำซ้อนและลดเวลาสอนไปด้วย ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้งไม่ผิวเผินเพราะได้เรียนเนื้อหาที่สัมพันธ์กัน จึงเน้นการเรียนรู้จริง เรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ ประยุกต์ความรู้ได้หรือเกิดการถ่ายโอนความรู้ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข 2555) และหากครูจัดการเรียนการสอนได้ผสมกลมกลืนเป็นอย่างดี ผู้เรียนย่อมเรียนไปโดยไม่รู้ตัว ทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จได้ง่ายและดีกว่าการแยกเรียนเป็นรายวิชา อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เรียนรู้สิ่งหนึ่ง เชื่อมโยงหรือถ่ายโอนไปเรียนอีกสิ่งหนึ่งได้ดี ผู้เรียนย่อมเล็งเห็นประโยชน์และคุณค่าของสิ่งที่เรียนโดยไม่เบื่อหน่าย (บันลือ พฤกษ์วัน 2543) การใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ดังกล่าวจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลดีขึ้นอันจะเป็นพื้นฐานต่อการมีพฤติกรรมกรรมการอ่านและการคิดระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหาร วิทยาลัยวิทยาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังเรียนกับเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิทยาลัยวิทยาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิทยาลัยวิทยาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบ Two Group Pretest-Posttest Design

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหาร วิทยาลัยวิทยาการ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 และ 3/4 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิทยาลัยวิทยาการ จำนวน 84 คน กลุ่มทดลองเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวน 42 คน กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 42 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้

จำแนกเป็น แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยชั้นการเรียนรู้ 6 ชั้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านภาษาและความสามารถด้านเหตุผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 18 แผน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติจำนวน 18 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบย่อย จำนวน 3 ฉบับ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ฉบับละ 15 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ แบ่งเป็นวัดความสามารถด้านภาษา จำนวน 20 ข้อ และวัดความสามารถด้านเหตุผล 20 ข้อ แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกการสังเกต และแบบบันทึกประจำวันของครู การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ผลการวิเคราะห์มีความเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด 2553) โดยหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างสาระการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วย มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.84-4.91 ชั้นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.80-5.00 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.82-4.98 และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.98-5.00 แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้แบบ 1:1 ทดลองกับกลุ่มเล็ก และทดลองกับกลุ่มใหญ่ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลพิบูล มังสาหารวิภาควิทยากร นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิภาควิทยากร จำนวน 50 คน มีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.24-0.71 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.38-0.80 โดยใช้จุดตัดของคะแนนคือ ร้อยละ 75 และมีค่าความเชื่อมั่น (r) เท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลจำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบก่อนการปฏิบัติการเพื่อเก็บคะแนนก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 18 แผนและแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติจำนวน 18 แผนไปดำเนินการสอนด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ รวมเวลาสอนทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ก่อนการสอนแต่ละวงจรปฏิบัติการได้ให้ทำแบบทดสอบย่อยก่อนเรียน ระหว่าง

การทดลองได้จัดให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล ประเมินผลโดยตรวจใบงานท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ และเมื่อสอนเสร็จสิ้นแต่ละวงจรปฏิบัติการได้ให้ทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนความก้าวหน้าก่อนและหลังเรียน

3. เมื่อสอนครบทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการแล้วให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังทดลองซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนทดลองทั้งนี้เพื่อนำคะแนนความสามารถด้านภาษาและคะแนนความสามารถด้านเหตุผลมาเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ

- 1.1 นำผลการทดสอบย่อยแต่ละวงจรปฏิบัติการก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กรณีเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนกับหลังเรียน ใช้สถิติ The Wilcoxon Match Pairs Signed Rank Test และกรณีเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มใช้สถิติ Mann-Whitney U Test

- 1.2 นำคะแนนความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังเรียนของกลุ่มทดลองเทียบกับเกณฑ์ปกติเกณฑ์ การผ่าน คือ นักเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนการทดสอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม (โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิภาควิทยากร 2557)

- 1.3 นำคะแนนความสามารถด้านภาษาและความสามารถด้านเหตุผลหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U Test ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U Test

ผลการทดสอบ	n	MR	SR	U	Z	p
กลุ่มทดลอง	42	49.63	2084.50	582.500	-2.697*	.0035
กลุ่มควบคุม	42	35.37	1485.50			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มีคะแนนความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .02 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

นำผลการบันทึกจากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านภาษาและด้านเหตุผล พฤติกรรมการเรียนนักเรียน พฤติกรรมการสอนของครู และบันทึกประจำวันของครูที่บันทึกโดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยมาสรุปเป็นความเรียงเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาการสอนในแต่ละวงจรปฏิบัติการ

สรุปผลการวิจัย

1. การปฏิบัติการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพิบูลมังสาหารวิภาควิทยาการได้หน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้จำนวน 3 หน่วย แต่ละวงจรปฏิบัติการประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วงจรละ 6 แผนรวม 18 แผน วงจรปฏิบัติการที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้เกมมือถืออันตรายที่คิดไม่ถึง วงจรปฏิบัติการที่ 2 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ทั้งขยะไม่เป็นที่หมดคราซีทั้งโรงเรียน วงจรปฏิบัติการที่ 3 ชื่อหน่วยการเรียนรู้คิดสักนิดก่อนจะใช้จ่าย อีกทั้งได้ขั้นตอนการเรียนรู้จำนวน 6 ขั้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสำหรับพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล ประกอบด้วย ขั้นที่ 1) เตรียมความพร้อมในการอ่าน ขั้นที่ 2) อ่านในใจ ขั้นที่ 3) ประเมินความเข้าใจในการอ่าน ขั้นที่ 4) เรียนรู้หลักการคุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัญหา ขั้นที่ 5) ค้นหาสาเหตุและวางแผนแก้ปัญหา และขั้นที่ 6) ตัดสินใจแก้ปัญหาพร้อมบอกเหตุผล

2. การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังเรียนกับเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีนักเรียนจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีคะแนนการทดสอบความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม

3. การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้แบบปกติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การปฏิบัติการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนรู้ 6 ขั้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล ประกอบด้วย ขั้นที่ 1) เตรียมความพร้อมในการอ่าน นักเรียนค้นหาความหมายคำศัพท์และฝึกอ่านแผนภูมิหรือตารางข้อมูลจากสถานการณ์ปัญหาที่กำหนดให้อ่าน ขั้นที่ 2) อ่านในใจ นักเรียนอ่านในใจ แล้วฝึกคาดคะเนเหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้น จากนั้นค้นหาสาระสำคัญและข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์ปัญหา ขั้นที่ 3) ประเมินความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนฝึกการตั้งและตอบคำถามด้วยตนเอง อีกทั้งฝึกการเขียนย่อเรื่องจากสถานการณ์ปัญหาที่กำหนดให้อ่าน ขั้นที่ 4) เรียนรู้หลักการคุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัญหา นักเรียนร่วมกันค้นหาคุณธรรมที่ขาดหายไปซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาแล้วเรียนรู้หลักการคุณธรรมนั้น ขั้นที่ 5) ค้นหาสาเหตุและวางแผนแก้ปัญหา ระบุปัญหาและค้นหาสาเหตุของปัญหา นักเรียนนำหลักการคุณธรรมที่เรียนผ่านมามีในการเรียนรู้ที่ 4 มาใช้ในการระบุ ค้นหาสาเหตุของปัญหาแล้วเสนอวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้มากที่สุดทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจแก้ปัญหา และขั้นที่ 6) ตัดสินใจแก้ปัญหาพร้อมบอกเหตุผล นักเรียนเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดแล้วตัดสินใจแก้ปัญหาพร้อมทั้งบอกเหตุผล โดยคำนึงถึงหลักคุณธรรมเพื่อนำมาสนับสนุนการตัดสินใจของตนเอง การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ จึงสามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้นำสาระการเรียนรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่าน) สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ (การวางแผนการใช้จ่าย) และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน (ทักษะชีวิต) (การใช้เวลาให้คุ้มค่า) มาหลอมรวมจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้

แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภายใต้หัวเรื่อง (Theme) เดียวกัน ที่เชื่อมโยงกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางทั้ง 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ 1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน รวมถึงตัวชี้วัดของความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล โดยใช้สถานการณ์ปัญหาที่ท้าทายความคิด จัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งจัดกิจกรรมโดยเรียนจากง่ายไปยากที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน และเน้นให้นักเรียนได้สรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนได้เรียนพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลไปพร้อมๆ กันได้อย่างกลมกลืนสอดคล้องกับหนังสือ พุทธชะวัน (2543) ที่ว่าการจัดการเรียนการสอนที่ผสมกลมกลืนเป็นอย่างดีได้ย่อมเรียนไปโดยไม่รู้ตัวว่ากิจกรรมสอดแทรกสนุกสนาน น่าสนใจ ย่อมทำให้การเรียนประสบผลสำเร็จได้ง่ายและจะส่งผลดีกว่าการแยกเรียนเป็นรายวิชา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของทิสนา เขมมณี (2547) พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2555) ที่กล่าวว่ากระบวนการเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้แก้ปัญหาโดยใช้ความรู้หลายๆ ด้านประกอบกันและช่วยให้นักเรียนเกิดพัฒนาการด้านความรู้ทักษะ และเจตคติไปพร้อมๆ กัน จึงเน้นการเรียนรู้จริง เรียนรู้อย่างมีความหมายสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้หรือเกิดการถ่ายโยงความรู้ย่อมมีประสิทธิภาพ

อนึ่งขั้นการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปจัดการเรียนรู้แล้วเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเกิดจากปัจจัย 3 ประการดังนี้ 1) การจัดลำดับขั้นการเรียนรู้ตามพัฒนาการทางความคิดตามแนวคิดของ Bloom โดยเริ่มจากการฝึกทักษะการคิดระดับพื้นฐานต่อเนื่องกันไปจนถึงระดับความคิดที่สูงขึ้นตามลำดับ จึงทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสิ่งที่ง่ายไปยาก ทำให้บทเรียนเป็นสิ่งท้าทายความคิดของนักเรียนจึงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เพื่อที่จะหาคำตอบจนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กล่าวคือ การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน นอกจากนี้นักเรียนได้เรียนรู้ในเชิงรุกด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและที่สำคัญผู้วิจัยได้ฝึกทักษะการคิดที่หลากหลายผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน เช่น การคิดเชื่อมโยง การทำนายเหตุการณ์ การเรียงลำดับ การสรุปองค์ความรู้ การวิเคราะห์ การประยุกต์ใช้ และการประเมินค่า สอดคล้องกับ (จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช และคณะ 2531 อ้างถึงใน กขกร ธิปัตติ 2553) ที่ได้ทำการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับ

การจัดการเรียนรู้พบว่า การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือมุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติในการเรียนรู้ควรเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ครูนำมาใช้จัดกระบวนการเรียนรู้เพราะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีอื่นๆ จากการนำหลักการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนได้เปลี่ยนบทบาทไปจากเดิม กล่าวคือ นักเรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองให้บรรลุเป้าหมาย แสวงหาและเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลายและรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ข้อความรู้ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์ ทำงานทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเพื่อน และครู ตลอดจนมีการนำผลการประเมินชิ้นงานแต่ละครั้งไปพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง 3) สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยนักเรียน เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยเฉพาะบทอ่านที่นำมาให้นักเรียนใช้เป็นบทเรียนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนได้ใช้ความคิดที่หลากหลาย เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างบทอ่านที่เป็นเรื่องราวใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน บทอ่านมีเรื่องราวที่ชวนติดตาม ตรงกับความสนใจในวัยของนักเรียน สอดแทรกคุณธรรม และคำถามที่ชวนให้คิดแก้ปัญหาสอดคล้องกับไพพรรณ อินทนิล (2546) ที่กล่าวว่าทางเลือกบทอ่านที่เหมาะสมกับวัยเด็ก 8-10 ปี ควรเลือกเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเพราะประสบการณ์ยังน้อย มีสาระ ข้อคิด ที่จะช่วยปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรม เรื่องที่มีเนื้อเรื่องเร้าใจ ทำให้เกิดความตื่นเต้น อยากติดตามไปจนจบ และเลือกเรื่องที่แสดงออกถึงความเฉลียวฉลาดในการแก้ปัญหา จะทำให้เด็กเกิดใจความสามารถของตัวเองและต้องการอ่านเพิ่มขึ้น

2. การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังเรียนกับเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีนักเรียนร้อยละ 83.33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนการทดสอบความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการพัฒนาความสามารถด้านภาษาตามลำดับจากง่ายไปยาก เริ่มจากการเตรียมความพร้อมในการอ่าน การอ่านในใจ จนไปสู่การประเมินความเข้าใจในการอ่าน

สอดคล้องกับ (Bond & Tindler 1957 อ้างถึงใน ทิพสร มีปิ่น 2539) ที่กล่าวว่าผู้ที่มีความสามารถด้านภาษา ขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังนี้ การเข้าใจความหมายของคำ เข้าใจ ความหมายของหน่วยความคิด เข้าใจประโยค เข้าใจ ข้อความแต่ละย่อหน้า และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ย่อหน้าหรือเข้าใจความหมายเนื้อความทั้งหมด สำหรับความสามารถด้านเหตุผลนั้นผู้เรียนได้ผ่าน กระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันกล่าวคือ ผู้เรียนได้นำ สารความรู้จากสถานการณ์ปัญหาฝึกคิดเชิงเหตุผล โดยเริ่มจากการค้นหาสาเหตุของปัญหา เสนอวิธีแก้ปัญหา และตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผลซึ่งคำนึงถึงคุณธรรม เป็นสำคัญ สอดคล้องกับ Nickerson (1984) ได้กล่าวว่าการสอนความสามารถด้านเหตุผลที่ใช้เนื้อหาสาระจาก บทเรียนมาเป็นสาระของการฝึกคิดที่สามารถช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาระบวนการคิดของตนเองได้ดีขึ้นเพราะผู้เรียนจะรู้ ถึงสิ่งที่เป็นความคิดของตนเอง รู้ว่าตนกำลังคิดอะไร และ ต้องการรู้อะไร อนึ่งเนื่องจากการวิจัยปฏิบัติการเป็น การปรับปรุงการดำเนินงานซ้ำหลายๆ ครั้ง ด้วยความ ร่วมมือระหว่างผู้ช่วยผู้วิจัย ผู้วิจัย และนักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้ ข้อมูลจากการสะท้อนกลับทั้งที่เป็นด้านบวกและลบ ข้อมูล เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพไปปรับปรุงกระบวนการ ดำเนินงานขณะที่กำลังปฏิบัติการวิจัยทำให้แก้ปัญหาต่างๆ ได้ตรงจุด จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านภาษาและ ด้านเหตุผลเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับ กนกพร พรหมสุวรรณ (2553) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาหน่วย การเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ 70/70 มีผลการเรียนรู้เท่ากับร้อยละ 75.77 และมีจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์เท่ากับร้อยละ 74.63 ผ่านเกณฑ์ ร้อยละเท่ากับ 75.77/74.63 ที่กำหนด คือร้อยละ 80 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จากวงจรที่ 1-3 มีร้อยละ 75.00, 75.00, 83.33 ซึ่งมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด อนึ่งผลการวิจัย ยังสอดคล้องกับอมรรัตน์ วะสมบัติ (2551) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่าง 5 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สรุปได้ว่าได้หน่วยการเรียนรู้ แบบบูรณาการระหว่าง 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เรื่องของดี ในตำบล เมื่อใช้หน่วยการเรียนรู้แล้วนักเรียนมีผลการเรียน ผ่านเกณฑ์ 80/80 นักเรียนที่เรียนจากการเรียนรู้แบบ บูรณาการระหว่าง 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้มีผลการเรียน 86.96/87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับ สิริภัทร มิกราช (2551) ที่ได้ศึกษาการสร้างหน่วยการเรียนรู้ แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และการบูรณาการภายใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าผลการศึกษการจัด กระบวนการเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้จากวงจรที่ 1-3 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนเฉลี่ย คือ 81.92, 85.25, 88.75 ซึ่งเพิ่มขึ้นตามลำดับและสูงกว่าเกณฑ์

3. การเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถ ด้านภาษาและด้านเหตุผลที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้และการจัดการ เรียนรู้แบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้หลังการทดลองนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 31.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.26 และนักเรียนที่เรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังทดลองนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 27.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.16 จากการทดสอบด้วยสถิติ The Mann-Whitney U Test พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่ม ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสอดคล้องกับสันต์ สุวทันพรกุล (2551) ที่ได้วิจัยและพัฒนาแผนการจัดการ เรียนรู้ที่บูรณาการสาระท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็น ฐานเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งใช้รูปแบบการบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณ าการสาระท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานสูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ในครั้งนี้ได้นำหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ

พัฒนาการสมองของ Bloom มาร่วมในการออกแบบการจัดการเรียนรู้จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบของการวิจัย การปฏิบัติการพัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผล โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้แต่ละชั้น การจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 ชั้นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความต่อเนื่องกัน หากครูผู้สอนจะทำการสอนในชั้นการสอนใดควรทบทวนความรู้เดิมหรือสิ่งที่ได้เรียนในชั้นการสอนที่ผ่านมาเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะเดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และทักษะใหม่

1.2 ขึ้นระบูปัญหาและค้นหาสาเหตุของปัญหา ครูควรเน้นย้ำให้นักเรียนนำหลักการคุณธรรมที่ได้เรียนจากชั้นเรียนรู้หลักการคุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ปัญหามาช่วยในการระบูปัญหาและค้นหาสาเหตุของปัญหาทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจแก้ปัญหาที่จะต้องคำนึงถึงคุณธรรมเป็นสำคัญ

1.3 หากนักเรียนเขียนคำใดไม่ได้หรือไม่มั่นใจในการเขียน ครูควรอำนวยความสะดวกโดยการเขียนคำที่ถูกต้องที่นักเรียนต้องการเขียนทันทีเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านภาษายิ่งขึ้น

1.4 การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มีกิจกรรม ที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในแต่ละชั้นการสอนจะมีกิจกรรมที่หลากหลายจึงจำเป็นต้องใช้เวลามากในบางกิจกรรม ครูควรยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

1.5 ระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ครูต้องคอยกระตุ้นนักเรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนปานกลางและนักเรียนอ่อน

1.6 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือตอบคำถามได้ ควรให้กำลังใจด้วยวิธีการเสริมแรงอย่างต่อเนื่อง เช่น ครูและเพื่อนให้คะแนน ครูให้ คำชม นักเรียนให้คำชมนักเรียนด้วยกัน

1.7 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ ครูควรแจ้งผลคะแนนการตรวจใบงาน แบบทดสอบย่อยท้ายวงจรปฏิบัติการเพื่อให้นักเรียนได้ทราบคะแนน จะทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นทราบจุดเด่นจุดด้อยในผลงานของตนเอง นักเรียนที่ได้คะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ครูได้แจ้งให้นักเรียนได้เรียนซ่อมเสริม

1.8 ควรออกแบบใบความรู้และใบงานให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาใช้พัฒนาความสามารถด้านภาษาและด้านเหตุผลในระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ควรมีการนำรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการกระบวนการเรียนรู้มาใช้พัฒนาความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นอื่นๆ

2.3 ควรมีการนำรูปแบบการวิจัยอื่นๆ มาใช้ศึกษาความสามารถด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธีรวุฒิ เอกะกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตลอดจนคณาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษาทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

กชกร ธิปัตติ. เอกสารประกอบการสอนเรื่องการพัฒนาและประเมินทักษะการคิด. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2553.

กนกพร พรหมสุวรรณ. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2553.

- เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 3, สำนักงาน. รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพ ผู้เรียน ปีการศึกษา 2557. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์, 2557.
- ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, สำนัก. ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2556: บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2557.
- ทิพสร มีปิ่น. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.
- ทิตนา แคมมณี. ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- บันลือ พฤกษ์วัน. แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2543.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุงใหม่). พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น. 2553.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. สอนเขียนแผนบูรณาการบนฐานเด็กเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555.
- ไพพรรณ อินทนิล. การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการคิด. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย, 2550.
- . ชุดฝึกอบรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2553.
- . นิยามความสามารถของผู้เรียนด้านภาษา ด้านคำนวณ และด้านเหตุผล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2556.
- สันต์ สุวทันพรกุล. การวิจัยและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการสาระท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- สิริภัทร มิกราช. การสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- อมรัตน์ วัฒนบดี. การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการระหว่าง 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2551.
- อนุบาลพิบูลมั่งสารวิภาควิทยากร, โรงเรียน. ระเบียบการวัดและประเมินผลโรงเรียนอนุบาลพิบูลมั่งสารวิภาควิทยากร (เอกสารอัดสำเนา). อุบลราชธานี: ฝ่ายวิชาการ, 2557.
- อุไรวรรณ จิตเป็นธมคม. สูดยอดเทคนิคการอ่านสร้างลูกอัจฉริยะ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น, 2553.
- Nickerson, R. S. Kinds of Thinking Taught in Current Programs. *Educational Leadership*. 33, 1 (September 1984): 26-36.